

หัวข้อ: ซ้ำคอมมิวนิสต์เป็นบาปและเป็นอาชญากรรม

เผยแพร่ผ่านเพจเฟซบุ๊ก วันที่ 6 ตุลา

วันที่: 6 ตุลาคม 2564 เวลา 18:00 น.

< Link: <https://www.facebook.com/1204453389613480/posts/4618502801541838/?d=n> >

ทุกวันนี้ การเป็น “คอมมิวนิสต์” อาจเป็นเพียงภาพจำที่สลัดไม่หลุดเสียทีของเหล่านักศึกษาและผู้ร่วมขบวนการเคลื่อนไหวในช่วงปี 2516-2519 ทว่ากว่า 4 ทศวรรษก่อน การเป็น “คอมมิวนิสต์” นั้นเป็นถึง “ข้ออ้าง” ในการเช่นฆ่าผู้ชุมนุมในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อย่างโหดร้ายทารุณเมื่อรุ่งสางของวันที่ 6 ตุลาคม 2519

ในโอกาสที่วันนี้เวียนมาบรรจบครบเป็นปีที่ 45 เราขอชวนทุกคนมาทบทวนความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดคอมมิวนิสต์และขบวนการเคลื่อนไหวเสียหน่อยว่า แท้จริงแล้ว “คอมมิวนิสต์” ในบริบทยุคนั้นหมายถึงอะไร นักศึกษาเป็น “คอมมิวนิสต์” กันจริงหรือไม่ และทำไมฝ่ายขวาถึงเชื่อหมดจิตหมดใจว่า “ซ้ำคอมมิวนิสต์ไม่บาป”

#การฟื้นคืนชีพของวรรณกรรมยุค_2490

ในช่วงต้นยุค 2510 ก่อนที่จะถึงเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 กลุ่มปัญญาชนและนักศึกษามีความพยายามที่จะรื้อฟื้นวาทกรรม “สังคมนิยม” จากยุค 2490 ขึ้นมาใหม่ เพราะขบวนการนักศึกษาปัญญาชนยุคเดือนตุลาฯ นั้นมีความสัมพันธ์กับนักคิดนักเขียนและปัญญาชนสังคมนิยมในยุค 2490 อีกทั้งการรื้อฟื้นนั้นยังสอดคล้องกับการที่ปัญญาชน นักเขียน และนักหนังสือพิมพ์ยุค 2490 ที่ถูกจับกุมคุมขังในสมัยจอมพลสฤษดิ์ได้รับการปล่อยตัวออกมาตามลำดับ วรรณกรรมยุค 2490 จึงเป็นแรงบันดาลใจสำคัญของขบวนการนักศึกษาในยุค 2510 เป็นอย่างมาก

#การเป่งบานของแนวคิดสังคมนิยม

หลังเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 ชัยชนะของประชาชนและนักศึกษาส่งผลให้สังคมไทยมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและการแสวงหาความรู้ตามระบอบประชาธิปไตยมากขึ้น และยังถือเป็นช่วง “ดอกไม้ร้อยดอกแบ่งบาน” ของแนวคิดสังคมนิยมอีกด้วย เพราะแนวคิดสังคมนิยมนั้นได้ชี้ให้เห็นว่าสังคมนุชย์เป็นสังคมที่มีชนชั้น มีการกดขี่ขูดรีด เอารัดเอาเปรียบมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ชาวนา กรรมกร และประชาชนคนธรรมดาต่างถูกกดขี่ให้ยากจนข้นแค้นอยู่เสมอ แนวคิดสังคมนิยมเสนอเรื่องการปฏิวัติเพื่อโค่นล้มอำนาจที่กดขี่ผู้คนให้ล้มไป และแทนที่ด้วยสังคมใหม่ที่นำโดยชนชั้นกรรมาชีพ ซึ่งจะเป็นสังคมที่ไร้ชนชั้น เสมอภาค และไม่มีกรกดขี่อีกต่อไป

แนวคิดแบบสังคมนิยมกลายเป็นอุดมคติของนักศึกษาในขณะนั้น เนื่องจากขบวนการนักศึกษาเองมองเห็นว่าทฤษฎีสังคมนิยมเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์สังคมที่ดีและมีพลังที่สุด โดยเฉพาะการวิเคราะห์สังคมไทยในอดีตที่เต็มไปด้วยการกดขี่ขูดรีด และยังเสนอทางออกได้อย่างชัดเจนอีกด้วย ตั้งแต่หลัง 14 ตุลาคม 2516 เป็นต้นมา ขบวนการนักศึกษาใช้กรอบคิดทฤษฎีลัทธิมาร์กซ์ในการวิพากษ์สังคมและวัฒนธรรมอย่างเฉียบคม เช่น การกลับไปตั้งคำถามกับวรรณคดีโบราณ หรือการเกิดสกุลของศิลปะและวรรณกรรมที่ชื่อว่า “เพื่อชีวิต” การวิพากษ์ระบบการศึกษา ตลอดจนประเพณีการรับน้องอันเหลวไหล ระบบอาวุโส และโซตัส

นอกจากนี้ยังมีกระแสชาตินิยมที่ต่อต้านอเมริกาและญี่ปุ่นในฐานะจักรวรรดินิยมซึ่งเกิดขึ้นตั้งแต่อ่อน 14 ตุลาคม 2516 ขบวนการนักศึกษาได้ใช้กรอบคิดทฤษฎีสังคมนิยมในการวิเคราะห์และอธิบายว่าชนชั้นปกครองไทยร่วมมือกับจักรวรรดินิยมอเมริกา ดังนั้นจึงต้องขับไล่อิทธิพลของอเมริกาและปฏิวัติโค่นล้มบรรดานายทุน ขุนศึก และศักดินาที่สมคบคิดด้วยกันเพื่อสร้างสังคมใหม่ขึ้นมา

#นิทรรศการเงินแดง_หมุดหมายสำคัญของการเผยแพร่แนวคิดสังคมนิยม

เหตุการณ์ที่สำคัญหลัง 14 ตุลาคม 2516 อย่างหนึ่งก็คือการจัด “นิทรรศการจีนแดง” โดยองค์การนักศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่หอประชุมใหญ่ของมหาวิทยาลัย ระหว่างวันที่ 23-29 มกราคม 2517 ซึ่งได้รับความสนใจอย่างล้นหลาม “วารสาร อ.ม.ธ.” ฉบับ “นิทรรศการจีนแดง” และ “ปรัชญานิพนธ์ประธานเหมาเจ๋อตุง” ที่ตีพิมพ์จากนิทรรศการนี้ขายหมด และหลังจากนี้มีหนังสือที่เกี่ยวกับจีนคอมมิวนิสต์และเหมาเจ๋อตุงออกมาเป็นจำนวนมาก

สมศักดิ์ เจียมธีรสกุล (2544) เสนอว่า ในช่วงที่จีนเขตชุมชนเหมาเจ๋อตุงนั้นมีขึ้นอย่างเต็มที่ในช่วงการปฏิวัติวัฒนธรรม ช่วงปี 2509-2519 ซึ่งเป็นช่วงที่ขบวนการนักศึกษากรูปรูปเต็บโตและเข้มแข็งที่สุดพอดี อิทธิพลของเหมาเจ๋อตุงและพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยจึงมีบทบาทสำคัญในขบวนการนักศึกษา

#พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยและสโมสรมักศึกษา

ต่อมาพรรคก็ได้เข้าไปมีบทบาทด้วยการยึดกุมสโมสรมักศึกษาในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ได้ทั้งหมด “ธิดานต์ ศรีนารา” อธิบายว่า อิทธิพลของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยเผยแพร่เข้ามาในขบวนการนักศึกษาผ่านลูกหลานของผู้ปฏิบัติงานของพรรคที่เข้ามาเป็นนิสิตนักศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างพรรคกับขบวนการนักศึกษาเป็นไปในลักษณะที่พรรคเป็นผู้นำในเชิงยุทธศาสตร์ แต่ขบวนการนักศึกษาจะเป็นฝ่ายกำหนดแนวทางในการต่อสู้เอง

ขบวนการศึกษากับคอมมิวนิสต์และพรรคคอมมิวนิสต์จึงเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกันและไม่สามารถแยกออกจากกันได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลัง 14 ตุลาคม 2516 บทบาทของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยที่มีต่อนักศึกษา โดยเฉพาะกลุ่มแกนนำในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ นั้นมีอยู่จริงและชี้นำขบวนการได้ในทางปฏิบัติ ในขณะที่เดียวกันก็ยังมีนักศึกษาที่ไม่ได้เป็นคอมมิวนิสต์ หรือรู้จักแนวคิดคอมมิวนิสต์แต่ไม่ซาบซึ้งอยู่เช่นกัน เพราะขบวนการศึกษานั้นมีความหลากหลายมาก แต่ในทัศนะของฝ่ายขวาขณะนั้น ขบวนการศึกษาก็คือขบวนการนักศึกษาและเป็นคอมมิวนิสต์ทั้งหมด

#เห็นต่างเท่ากับสมควรตาย?

ประเด็นที่น่าสนใจคือ เหตุใดการเป็นหรือไม่เป็นคอมมิวนิสต์ถึงกลายเป็นปัจจัยชี้ขาดในการเอาชีวิตรอดผู้อื่นอย่างโหดเหี้ยมอำมหิตและไร้มนุษยธรรมที่สุดเหตุการณ์หนึ่ง ในบรรดาเหตุการณ์เลวร้ายที่เกิดขึ้นบนโลกใบนี้...

การเป็นคอมมิวนิสต์นั้นมีความผิดถึงตายกระนั้นหรือ? เราสามารถอ้างคุณงามความดีของการปกป้องบ้านเมืองด้วยการเช่นฆ่าใครสักคนอย่างวิปริตผิดมนุษย์ได้กระนั้นหรือ?

อันที่จริงแล้ว ต่อให้นักศึกษาทุกคนที่อยู่ในธรรมศาสตร์ช่วงเช้าวันที่ 6 ตุลาคม 2519 เป็นคอมมิวนิสต์กันหมดทุกคนจริง ๆ พวกเขาก็ไม่ควรเสียชีวิตอย่างไร้เกียรติเช่นนั้น และขอกล่าวหาที่ว่านักศึกษาทำร้ายจิตใจคนไทยทั้งชาติก็ไม่ควรจะเป็นข้ออ้างให้เกิดการสังหารหมู่อย่างป่าเถื่อนเช่นนั้น

“ฆ่าคอมมิวนิสต์ไม่บาป...ผิดนะมันผิดแน่ แต่ว่ามันผิดน้อย ถูกมากกว่า ไอ้การฆ่าคนคนหนึ่งเพื่อรักษาชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ไว้ ไอ้สิ่งที่เรารักษาปกป้องไว้มันถูกต้องมากกว่า...ถึงแม้จะฆ่าคนก็บาปเล็กน้อย แต่บุญกุศลได้มากกว่า เหมือนเราฆ่าปลาแกงใส่บาตรพระ ไอ้บาปมันก็มีหรือที่ฆ่าปลา แต่เราใส่บาตรพระได้บุญมากกว่า” คำพูดของพระสงฆ์อย่างกิตติวุฒ โภทฺฑ ที่ช่วยยืนยันและรับรองการฆ่านักศึกษาเพื่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ การฆ่าคอมมิวนิสต์ได้บุญมากกว่าบาป เมื่อพระสงฆ์ให้ไฟเขียวในการเอาชีวิตผู้อื่นแล้ว อาชญากรรมอันต่ำช้าก็เกิดขึ้นได้ไม่ยากนัก...เพราะมันไม่บาป

ไม่ว่าอุดมการณ์ของนักศึกษาและผู้ร่วมขบวนการเคลื่อนไหวจะอยู่ในเขตสีแดงอ่อนหรือเข้ม หรือกระทั่งไม่แดงเลยสักนิดด้วยความแตกต่างหลากหลายในขบวนการดังที่กล่าวไปข้างต้น พวกเขาก็ไม่ควรจะถูกฆาตกรรมอย่างเหี้ยมโหด และฆาตกรก็ไม่สมควรถูกปล่อยให้ลอยนวลพ้นผิดจวบจนทุกวันนี้

หากคนรุ่นหลังอย่างเรา ๆ ท่าน ๆ จะถอดบทเรียนอะไรได้จากประเด็นนี้ คงจะเป็นความจริงง่าย ๆ เพียงว่า

ฆ่าคอมมิวนิสต์เป็นบาปและเป็นอาชญากรรม

#5ตุลาตะวันออกจะมาเมื่อฟ้าสาง